

DIUMENGE XXX DURANT L'ANY (B)
Homilia del P. Efrem de Montellà, monjo de Montserrat
28 d'octubre de 2018
Jr 31,7-9 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52

Potser el cec Bartimeu, germans i germanes, hi veia més del que es pensava... Ell, tot i estar privat del sentit de la vista, va saber veure que Jesús era el fill de Déu. Perquè, hi ha coses que no es veuen a través dels ulls. Podem veure dos amics, però no podem veure l'amistat; i hi és. Podem veure dues persones que s'estimen, però no podem veure l'amor; i hi és. I encara que el cec Bartimeu no pogués veure Jesús físicament, va veure que era el Messies, el «Fill de David». I això precisament és el que Jesús més li va valorar: «la teva fe t'ha salvat», li digué. Perquè la fe és un do de Déu. Però perquè faci efecte hem de ser nosaltres qui després li donem resposta. I ell la va donar, i ho va poder fer en persona. Els cristians que hem vingut després, però, hem conegut Jesús d'una altra manera. La porta per la qual hem rebut la fe és el sagrament del baptisme. De fet, antigament a aquest sagrament se l'anomenava "el sagrament de la il·luminació", perquè a través d'ell Jesús podia guarir la nostra ceguesa espiritual. Però el baptisme només és una porta, i després cal que nosaltres fem el camí. Un camí, cap a on? L'antic poble d'Israel va fer el camí fins a la terra promesa. Va ser un camí ple de dificultats, però el profeta Jeremies els recordava a la primera lectura que la voluntat de Déu continuava essent la de conduir-los «als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs», i que era un destí al qual tothom hi estava cridat, fins i tot els «cecs i [els] coixos», referint-se als qui a l'època eren els més pobres. Jesús també va fer un camí, cap a Jerusalem, on es va manifestar la seva glòria. I tots nosaltres fem camí cap a la Jerusalem celestial, allà on hi ha la plenitud de l'amor, allà on Déu ens il·luminarà per sempre i viurem feliços a la seva presència.

El camí no és fàcil. Però Déu ens ha posat una ajuda per fer-lo, que és l'eucaristia. L'eucaristia és el pas de Jesús per les nostres vides, és el lloc on el nostre camí es creua amb el seu. Així com Jesús va passar pel camí on seia el cec Bartimeu, avui passa pel nostre en aquesta celebració. Nosaltres, des de la nostra fe, el podem invocar i podem també escoltar la seva paraula. Reunits en el nom de Jesús, a la seva presència, podem pregar Déu amb les mateixes paraules del cec: Senyor, «compadiu-vos de mi», «feu que hi vegi». Jesús, veient la fe del cec va tornar-li la vista, i de la mateixa manera té la voluntat avui d'il·luminar-nos a nosaltres. La nostra fe en Jesús no es limita al fet que fes un miracle, o que tingués uns "poders" que nosaltres no tenim. Creiem en ell perquè aquest miracle és un signe de la seva llum, que ens guia en el camí que tots fem cap a la santedat.

Les nostres vides deixen de ser les mateixes quan Jesús hi passa i ens crida. El pas de Jesús per la vida de Bartimeu va marcar un abans i un després: va recobrar la vista, i com a conseqüència va passar d'estar-se assegut a fer camí amb Jesús. Als nostres dies són molts els qui encara viuen al marge de la revelació cristiana, perquè no la coneixen o perquè la rebutgen. I els cristians els hem de donar llum i esperança, com va fer Jesús. Però també tots nosaltres som cecs si no sabem veure els problemes que tenim al nostre voltant, o ens comportem de forma incoherent amb la nostra fe. Com a cristians tenim la responsabilitat de no quedar-nos asseguts vora el camí, limitant-nos a lamentar-nos dels nostres mals. La segona lectura, precisament, ens parlava del paper dels sacerdots, que han de «representar els homes davant Déu». Jesucrist és l'únic sacerdot de la Nova Aliança, però amb el baptisme tots hem rebut també de Déu el sacerdoci baptismal. I com a participants d'aquesta vocació, l'evangeli ens demana que ens aixequem i caminem, que contribuïm a eliminar la ceguesa del nostre món, i que treballem activament pel bé comú, per a l'edificació del

Regne. Que la celebració d'aquesta eucaristia ens ajudi a veure què podem fer per ser llum en el món.